

עת"א 50404/07/17 - ליאל אביטן, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 50404-07-17 אביטן נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

העותר ליאל אביטן,

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר הטוען כנגד אי שילובו בהליך טיפולי.

העותר טוען כי המשיב מתעקש לשלבו בתכנית שאיננה מתאימה לו - תכנית גמילה למכורים לסמים קשים. לטענתו, יש לשלבו בתכנית ייעודית לעברייני תעבורה.

במהלך הדיון, הגיש העותר השלמת טיעונים בכתב. לדבריו, הוא מרצה עונש מאסר של שלושים חודשים בגין עבירות תעבורה. לטענתו, מעולם לא צרך סמים ואין לו כל צורך בהליך טיפולי בנושא סמים.

כתב התשובה:

העותר מרצה עונש מאסר לאחר שהורשע, גם בעבירות סמים וגם בעבירות תעבורה.

מניין תקופת מאסרו החל ביום 18/12/16. מועד סיום ריצוי המאסר 31/11/18.

דין:

על פי התייחסות גורמי הטיפול, אשר צורפה כנספח לכתב התשובה, זהו מאסרו הרביעי של העותר. יש לעותר רקע של שימוש בסמים החל מגיל 13. ללא ניסיונות טיפול קודמים. טרם כניסתו למאסר וטרם היותו נתון במעצר בית, היה בפיקוח קצין מבחן. נעשה ניסיון לשלבו בקהילה הטיפולית "מלכישוע", אולם הוא לא התקבל. בית המשפט שגזר את דינו של העותר, המליץ לשלבו במהלך תקופת המאסר לטיפול גמילה.

על פי חוות הדעת הנקרולוגית מיום 26/07/17 הומלץ על טיפול מעמיק בתחום ההתמכרות. העותר מסרב להשתלב בטיפול גמילה, מתקשה להכיר בבעיית ההתמכרות ואיננו מביע נזקקות טיפולית. שילובו בטיפול ב"מחלקת תעבורה" איננו מותאם לצרכיו. אחד מתנאי הקבלה ל"מחלקת התעבורה" הוא שהאסיר נעדר רקע התמכרותי או, לחליפין, עבר טיפול מעמיק בתחום ההתמכרות. לעותר הוצע מס' פעמים להשתלב בטיפול גמילה בשב"ס, אולם הוא סירב.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין העתירה להידחות.

עניין שיקומם של אסירים מעוגן בפקודת בתי הסוהר, סעיף 11(ד), וכן בתקנות 52 עד 60 לתקנות בתי הסוהר. הנחיות הנציבות הרלבנטיות הינן בפקנ"צ 04.52.02. הקובעת ומפרטת את מסגרת השיקום של האסירים.

הענקת השיקול ואופן הענקתו נתונים לשיקול דעתו של שב"ס. נקבעו קריטריונים לצורך שיקומם של אסירים, מהם תפקודים - התנהגותיים ומהם טיפוליים.

ההחלטה על הטיפול המתאים לאסיר, הינה החלטה מקצועית.

במקרה שבפנינו, קיימת גם המלצה של בית המשפט אשר גזר את דינו של העותר, גם חוות דעת של רופא נקרולוג וגם הרקע ההתמכרותי, כפי שמפורט בהתייחסות גורמי הטיפול. העותר מסרב להשתלב בטיפול אשר נמצא כטיפול המתאים לו. העותר איננו יכול לבחור לעצמו מהו הטיפול השיקומי שיש להעניק לו.

העתירה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים בהקדם.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ז, 27 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.